

Datum	Dan	Kalendar	Misna nakana
25.06.	NED	12. NEDJELJA KROZ GODINU	09.30 – Sv. Misa (Šemovci): + Ivan Perok (god.) 11.00 – Župna Sv. Misa (Virje) 18.30 – Pobožnost Presv. Srcu Isusovu 19.00 + Marija Ormanec (god.)
26.06.	PON	Sv. Ivan i Pavao	-----
27.06.	UTO	Sv. Ladislav Sv. Ćiril Aleksandrijski	06.30 – Euharistijsko klanjanje (u tišini) 07.00 + Mijo i Mirko Pikivača, Ljubica Kapitanić
28.06.	SRI	Sv. Irenej	06.30 – Euharistijsko klanjanje (u tišini) 07.00 + Štefanija i Petar Cepetić
29.06.	ČET	SV. PETAR I PAVAO	06.30 – Euharistijsko klanjanje (u tišini) 07.00 + Pero Šoš i obit.
30.06.	PET	Sv. Prvomučenici Rimske Crkve	08.30 – Zahvala za završetak školske godine (Župna crkva) 18.30 – Pobožnost Presv. Srcu Isusovu 19.00 – KUMULATIVNA: Petar, Štefica i rodit Kovač; Mirko Pintar (god); Nadica i Stjepan Brcković, Barica i Adam Ban (god.); Petar i Dorotea Matekov, Marica i Stjepan Vranić; Ignac Šimunić (iz Delova); Ivan Poljak i Marko Matešić 19.30 – Euharistijsko klanjanje
01.07.	SUB	PREDR. KRV ISUSOVA PRVA SUBOTA	06.30 – Euharistijsko klanjanje (u tišini) 07.00 + Mirko Pikivača i Ljubica Kapitanić
02.07.	NED	13. NEDJELJA KROZ GODINU	08.00 – Sv. Misa (Šemovci): + Đurđa Posavec (god.), obit. Posavec, Benić i Segen 09.30 – Sv. Misa (Virje): + Miroslav Šipušić i za duše u čistilištu 19.00 – Sv. Misa (Sv. Ana): + Josip Miletić

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. MARTINA BISKUPA - VIRJE

broj 31

godina VII.

NE BOJTE SE!

Mt10,26 – 33

Ima puno toga čega se bojimo: životinja, mraka, osamljenosti, ljudi, školskih zadaća, novih zahtjeva... Strah nije racionalan. Jedni se boje velikih pasa a drugi malih pauka. Strah se ne može protumačiti. On je jednostavno tu. U naš život spada i oprez. Taj oprez se brine zato da prije nego prijedemo cestu pogledamo lijevo i desno. Strah nas koči, on nam smeta u novim iskustvima. Tko ima velik strah taj se ne penje na visoki toranj i ne doživljava prekrasan pogled. Tko se boji mraka ne može spavati i ne može se odmoriti. Najgore je kada se bojimo ljudi. Pred tim strahom opominje nas Isus. Ako imamo strah od naših bližnjih mi ne možemo učvrstiti prijateljske veze, ne možemo doživjeti odnose i ne možemo ući u sudionništvo. Tko se boji ljudi, taj je vrlo osamljen i sam. On nema nikoga s kime bi se smijao i zabavljao. Nikoga kojemu može ispričati svoju bol. Isus također zna da se prijateljstva mogu razbiti, da nas ljudi mogu razočarati i da ima ljudi koji nam žele zlo. Usprkos tome on nam dovikuje: "Ne bojte se!".

Prvi čitatelji našega današnjeg evanđelja trebali su utjehe da pobijede trostruki strah: osjećali su da se od njih pretjerano zahtjeva. Isus je tražio od svojih apostola i svijetu koji njega slijede: "Pođite dakle i učinite mojim učenicima sve narode" (Mt 28,19). Na početku je to napredovalo, ali s vremenom kad je evanđelist sastavljao svoj izvještaj, zaustavljena je misija. Kako oni trebaju, ta relativno mala grupica javno nastupati i upoznati čitav svijet s Isusom? Ta nesigurnost pojačana je strahom pred moćnicima država i religioznim službenicima Židova i pogana jer su se ovi počeli boriti protiv kršćanske vjere; prvi mučenici bili su optuženi. I treći strah je obuzeo prve čitatelje našega evanđelja: oni se nisu osjećali dovoljno sposobni javno nastupati. Tko smo mi da tako sigurno možemo svjedočiti vjeru? Koje značenje priliči nama i našem svjedočenju? Oni su mogli izvući trostruku utjehu iz Isusovih riječi. On je njima i svima koji su ga naslijedovali i koji će ga naslijedovati triput rekao: "Ne bojte se!" Ta utjeha daje trostruko osiguranje. Budite svjesni: poruka je javna. Vjera u Isusa nije stvar privatne sekte. Svi trebaju upoznati detalje i vjera treba biti oslonac u životu za sve. To također znači: vjera treba utjecati na društvo; vjeru treba učiniti osjetnom za nevolje ljudi; vjera treba pomoći ljudima da pođu pravim putem i vjera treba oblikovati ljudsku kulturu. Kršćanska vjera želi pomoći čovjeku cjelovito i djelovati javno. Ne bojte se, kaže Isus, težiti k tome. Ne budite plašljivi. To što govorite, vrlo je važno. Svi trebaju čuti: Vječni u Isusu Kristu svoj svijet nanovo susreće. Svi trebaju čuti: vama je ponuđena budućnost koja daje novi kvalitet životu. To je riječ utjehe.

I drugi put ponavlja Isus taj poziv kada se radi o napadima sa strane moćnika, u politici, religiji i društvu. Ljudski strah nije prikladan jer Svevišnji i njegova volja su u igri, samo se njega treba bojati. Više vrijedi raditi za Njega nego udovoljiti zahtjevima moćnika. On Svemoguću stoji iza vas koji ste se pridružili Isusu. To je treća utjeha. Budite sigurni: on vas ne ostavlja na cjedilu. Smijete znati: vi ste mu dragocjeni. On obuhvaća svemir i poznaje svakog vrapca, da ne kažem svakog mrava. On zna što nitko od nas ne može znati, naime koliko vlasni ima na glavi. Njega naviještate kada pričate o Isusu. Njegove riječi objavite javnosti. Ne bojte se, vi ste s njegovim nalogom na putu, vi ste njegovi nadničari. To znanje neka vam bude snaga: "Ne bojte se dakle!" Možemo se pitati: što to za nas danas znači? Ako u Europi laici puno govore, mi kršćani ne smijemo dopustiti da budemo potisnuti u privatnost. Radi se o vječnome Bogu koji se nagnuo nad nas. Njega vrijedi naviještati jer on svakome i svakog kaže: "Imenom sam te zazvao: ti si moj" (Iz 43,1).

SAMO MOLITE I MAKNITE SE S PUTA

Kako sam često sama svoj najgori neprijatelj! Katolkinja sam od malena, nikad nisam napustila Crkvu. Uvijek sam se smatrala među najpobožnijima i najpredanijima. Čudo je da nisam inzistirala na toj kvaliteti kada sam upoznala i udala se za svog muža, Buddya. On je odgojen kao metodist, no u to vrijeme je bio, recimo, agnostik... a po temperamentu meni sušta suprotnost, iako to tada nisam uvidjela. Vrlo dobar čovjek u svakom drugom pogledu osim u području vjere.

Većina moje šire obitelji udala se ili oženila s protestantima ove ili one denominacije. Svi su se obratili na jedinu pravu vjeru unutar nekoliko godina. Buddy je već uljudno išao sa mnom na Misu; mislila sam da će se sigurno uskoro obratiti. Vjerovala sam, kada sam uopće o tome razmišljala, da će taj problem biti lako riješiti. Vi, koji ste u „zrelim“ brakovima, sigurno se smijete. „Mali“ detalji, nevažni pod sjajem romantike, blješte u svakodnevnom bračnom životu. Visoka očekivanja uskoro je zamijenila sumorna stvarnost.

Savjetovala sam Buddyu da mu je potreban duhovni rast. Ali ono što je počelo kao topla, ljubazna sugestija postepeno se pretvorilo u vrištanje. Nakon pet godina bila sam na rubu sloma živaca. To je postala najveća prepreka za blaženstvo našega doma.

Nakon što mi je posve ponestalo strpljenja, rukovala sam se s našim Gospodinom (oprostite mi na izrazu!) i povikala – „OK. Ja sam učinila sve što sam mogla. To više nije moj problem. To je sada Tvoj problem!“ Možete vidjeti da je to bio moj problem, ne Buddyev.

Dok sam se tako mučila, pročitala sam korisnu knjigu o temperamentima. Ona mi je otvorila oči. Znači Buddy me nije namjerno htio izluditi? Bog ga je takvim učinio! Sukobi između naših osobnosti – žene kolerika i muža flegmatika – postali su prihvatljiviji. Međutim, rascjep u našim duhovnim životima nije bio popravljen.

A to i nije bio jedini problem. Mjeseci i godine su prolazile. Još nije bilo djece. Propalo je devet pokušaja za usvajanjem. Negdje nakon devet godina, kako su i duhovni problemi i problemi s plodnošću još bili neriješeni, bila mi je potrebna rasonoda – neki interes koji će mi predstavljati izazov. Odlučila sam se upisati u školu za optometriju. Naravno! Kako je čuo da sam spremna prihvatiti Njegovu volju u tome kao i u svim stvarima, odjednom se naš Gospodin umiješao.

Na našem povratku s Božićnog odmora dočekala nas je poruka na sekretarici. Naš deseti pokušaj usvajanja uspio je i usvojili smo našeg prvog sina. Naš drugi sin bio je na putu već nakon dva dana.

Slobodno se smijte – nitko se nije smijao glasnije od Buddya! Naš obiteljski život postao je vrlo intenzivan! Nije bilo vremena za bavljenje duhovnim nesuglasicama – tu su bile bebe koje je trebalo nahraniti, maleni koje je trebalo čuvati i djeca koju je trebalo pripremiti za prvu pričest.

Usprkos tome, naš zajednički protivnik nije bio besposlen. Nakon 16 godina pojavila se nova, vrlo bolna opasnost za naš brak. U agoniji, preklinjala sam našeg Gospodina. Kao odgovor čula sam tih, miran glas kako mi šapuče: „Ti kažeš da si tako dobra katolikinja? Jesi li molila za svoga muža?“ Jao! Odmah sam započela svakodnevnu kronicu za „štogod Buddy treba“ . Točno nakon 90 dana moje očajničke devetnice, Buddy se vratio s dugog poslovnog puta. Pozvao me je na piće. Morate shvatiti da mi nikada ne idemo na piće. Već sam mogla čuti kako će reći: „Želim razvod.“ Kako nisam imala što izgubiti, našla sam dadilju i pridružila mu se u obližnjem baru na koktelu.

Možda ste pogodili što je rekao. „Želim ući u katoličku Crkvu.“ Vilica mi je ispala do poda! Gospa je intervenirala tako potpuno – iznad mojih najvećih očekivanja! Dok je on prepričavao proces rekao je da je na tom dugom putovanju odlučio potihom „isprobati tu odluku, kao cipelu koju želite kupiti. A ako mu se ne sviđa...“ To je bilo tako nalik njemu, biti oprezan! Ali naša Gospa se zadnja smijala. Jednom kada ju je „isprobao“, ulovio se! Buddy je primljen u Crkvu oko godinu dana kasnije. On je i dalje čvrsto, ako ne i otvoreno, pobožan. Povremeno prepriča neki zanimljivi razgovor s kolegama u kojem je branio Crkvu. Tiho podnosi omiljeno tumačenje članova naše šire obitelji... „Ah, Anne je tako otvorena, da se on jednostavno predao.“ Nažalost, nikad mu ni roditelji, ni braća i sestre, ni moji roditelji nisu dali priliku da se izjasni. To je naša mala tajna. U međuvremenu je rođen, naš 4.-ti i vjerojatno posljednji sin Petar, koji je dobio ime u čast sigurnosti naše obitelji u Petrovoj barci. Ali čak se i sada bojim svog vlastitog najgoreg neprijatelja.

Anne Kootz

OGLASI

Utorak: proba Župnog zбора; **Srijeda:** Marijina Legija; **Subota:** čišćenje crkve; **Nedjelja:** Martinci

PLANIRANJE KRŠTENJA I VJENČANJA: svi koji planiraju tražiti krštenje i vjenčanje u našoj župi kao naši župljani, molimo vas da nikakve datume ne planirate ili bilo što drugo dogovarate nego li se prvo javite u župni ured. Zaručnici prije nego li se prijavljujete na zaručnički tečaj morate se javiti župniku da bi ste dobili prijavnicu. U našoj župi krštenja i vjenčanja redovito su subotom poslije podne ili po dogovoru sa župnikom.

OBLAČENJE U CRKVI: Crkva je sveti prostor i molim vas kao župnik da se u crkvu ne ide u kratkom, prozirnem i nedoličnom odijelu. To je na poseban način važno kod vjenčanja i krštenja. Nitko tko je nedolično obučen neka ne ulazi u crkvu.

KOLEKTA „PETROV NOVČIĆ“: iduće nedjelje, 02.07.2017. skupljamo kolektu za potrebe Sv. Oca Pape kao našu povezanost sa Petrovim nasljednikom.

5. TABOROVANJE KATOLIČKE DJECE I SREDNJOŠKOLACA VARAŽDINSKE BISKUPIJE: (djeca od 5. do 8. razreda i srednjoškolci) 6.VII. – 9.VII. 2017., Ferdinandovac.

Zahvaljujemo obiteljima koje su dale obiteljski dar, a potičemo i ostale. Hvala na doprinosu za tisak Župnog listića.

Slavojević, Đurđevac, T. Ujevića 25

Šoš, Mitrovica 73

Raćan

Šoštarić, Šemovci, Vinogradišće 93

Benkek, A. Starčevića 62

